

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

O vizită.

Sibiu, 1 Novembre n.

Ôse rar a avut capitala țerii noastre trecute, ôse rare, ôse însă, care nu de dragul capitalei noastre, ci din alte motive se va fi decis să facă drumul la Budapesta.

A venit în cel mai ascuns *incognito* și totuși lumea întregă a știut că vine. Și lumea întregă și-a bătut, și-bate și acum capul cu întrebarea, că ôre unchiul Țarului Nicolae II, Marele duce Mihail Nicolaevici, — pentru-că despre el e vorba, — ce a căutat în Budapesta?

Sigur că în Budapesta nimica. Și sigur că Marele-duce Mihail Nicolaevici nici nu venea la Budapesta, dacă din întâmplare nu se afla aci Monarchul nostru, pe care Marele-duce nu-l veduse, și cu care nu s'a întâlnit, — după cum se afirmă, — de — *treizeci de ani*.

Primirea ce i-s'a făcut la Budapesta din partea monarchului nostru a fost foarte cordială; a fost o primire, cum se face unui prietin pe care nu l'am vădut de *treizeci de ani*.

Dar' fondul chestiei e altul. Sigur că Marele-duce Mihail Nicolaevici, care în politica curții dela Petersburg are cam aceeași influință pe care o avea la timpul seu asupra politicii din monarhia noastră decedatul Archiduce Albrecht, n'a venit la Budapesta numai pentru-că așa l'a prins dintr'odată dorul să vadă valurile Dunării, care desparte în două capitala noastră, și să vadă și îmbrățișeze pe Monarchul nostru, cu care n'a dat față de *treizeci de ani*.

O vizită, făcută din partea unei personalități atât de însemnate și cu rol decisiv în politica Rusiei, — are altă misiune și altă importanță. Și misiunea și importanța aceasta nu e greu a fi găsiuă.

Se știe, că între Rusia și Austro-Ungaria există o învoială cu privire la politica din Balcani, un pact, care în timpul din urmă a fost rău clătina de vânturile evenimentelor succe-

date. Sferile de interese, mai'nainte bine cunoscute, astăzi par a nu mai fi aceleași, pentru-că s'au format alte grupări de interese. Alianța greco-română, făcută sub auspiciile Austro-Ungariei, a tras dungi grôse peste multe socoli, cari au rămas incurcate, precum atins a rămas de ea în mod destul de simțitoriu și pactul din întrebare însuși, despre care chiar ziarele din Rusia scriau zilele trecute, că acum nu mai are nici un rost.

Ei bine, un diriguitoriu al politicii rusesci, — pentru-că marele duce Mihail Nicolaevici e și președinte al consiliului imperial din Rusia, — la întrevederile lungi avute cu Monarchul nostru n'a putut să nu fi adus vorba și asupra învoiei dela 1897, legată între Rusia și Austro-Ungaria, și se nu'l fi întrebat pe Monarchul nostru, că acum, după întâmplările din timpul mai recent, cum rămâne cu învoiala acesta, mai are ea rost și mai trebuie menținută așa, cum a fost legată, ori trebuie să fie pusă pe *base nouă*? Pentru că chiar dacă rămâne în ființă învoiala, ea trebuie să primescă o precizare nouă, care să corespundă noiei stări de lucruri din Balcani.

Precizarea aceasta pôte să fie deci una din misiunile Marelui-duce Mihail Nicolaevici, legate de călătoria sa la Budapesta. Una, — pentru-că sigur că are și altele, sau cel puțin încă una. Nu trebuie să uităm, că chestia cretană merge cu pași repezi spre rezolvarea ei finală, și că de o vreme încôce nu se vorbește decât despre anexarea Cretei la Grecia. Un eveniment și acesta, care nu pôte lăsa neatinsă învoiala existentă între Rusia și Austro-Ungaria, în care era accentuată menținerea statului *quo* cu ori-ce preț în Orient, — pe când prin anexarea Cretei la Grecia tocmă se strică statul *quo*, și se strică chiar la îndemnul uneia dintră puterile cari au luat angajamente pentru conservarea statului *quo*, la indemnul Rusiei.

Iată deci încă o chestie, care va trebui să fie bine desbătută între reprezentantul acreditat al politicii ru-

sesci și Monarchul nostru. Că ce va eși din desbaterile lor, — se va vedea abia în viitorul, mai apropiat sau mai îndepărtat. Pentru moment, natural, că rămâne așa cum ni-se spune, anume: că Marele-duce Mihail Nicolaevici a venit la Budapesta numai pentru-că se se întâlnească cu Monarchul nostru, pe care nu l'a vădut de *treizeci de ani*. Ei, să fie revederea într'un ceas bun.

Răsboiul Burilor.

În fine s'a ținut și marele sfat, în care guvernul englez avea să hotărască asupra sorții răsboiului Luni, după lungi discuțiuni guvernul a hotărât să *facă tot posibilul pentru terminarea cât mai curând a răsboiului*. Această terminare, conform enunțatiunii guvernului, are să constee în *totala subjugare a Burilor*. Drept aceea va pune la dispoziția lui Kitchener tot ce el va cere pentru a continua răsboiul cu totă energia.

Care va să zică, întreg guvernul s'a făcut complice la barbariile comise până acum și la cele ce se vor mai comite față cu femeile și copiii Burilor, căci față de Burii sub arme rar i-se dă lui Kitchener ocaziune de a-și răsbuna prin împușcări și bătăi cu varga neputința de a-i învinge.

„Diabolus rotat” al tuturor acestora e deosebi Chamberlain, ministrul colonilor, care însă pe lângă critica aspră chiar și a ômenilor drept-judecători din Anglia pentru atitudinea sa în cestiunea răsboiului, prin discursul ținut săptămâna trecută în Edinburg și-a atras asupra-și și ura guvernelor calumniate în acel discurs. A zis adică Chamberlain, că „pentru tot ce guvernul va face (contra Burilor) are precedente în procedura altor națiuni, cari acum condamnă procedura Angliei ca barbarie și crudelitate; totuși va sta totdeauna departe de ceea ce aceste națiuni au făcut în Polonia, în Caucas, în Bosnia, Tonking și în răsboiul din 1870”.

Întregă presa națiunilor vizate în acest pasagiu a respins cu indignațiune aserțiunile lui Chamberlain, chiar și cea oficială.

„Reichswehr” din Viena, răspunzând la acel pasagiu zice, că armata austriacă n'a pârjolit casele și averea indigenilor, nu a împușcat și spânzurat luptători, ci numai pe veditii bandiți, nu a maltrat și alungat în gura morții femei și copii, cum fac acum Englezii în Africa, ear' la fine zice că pentru aceste ofense ar fi să se ceră satisfacție, dar' știindu-se că ele emană de la „un Chamberlain”, nu se plătesce, ca diplomația să stee de vorbă cu el.

Rușii nu s'au mulțămît numai cu ripostul presei, ci și-au luat satisfacție și pe altă cale. Marți au făcut colosală demonstrațiune la consulatul englez din Moscva; au spart toate ferestile, au murdărit cu tină edificiul și au afișat pe el placate cu inscripția: „Bată-i Dumnezeu pe Englezi! Blăstemat fie Chamberlain și Rhodes!”

De pe câmpul de răsboiu o telegramă din Pretoria ddo 29 Octobrie raportază, că trupele colonelului Remington au atacat tabăra lui Botha, așa că și însuși Botha numai cu greu a putut scăpa. În fuga sa și-a pierdut palaria, revolverul și scrisorile, cari au ajuns în mâinile Englezilor. Cu Botha au rămas numai rămășițele trupelor acelor, cu cari nu de mult amenințase Natalul. Celelalte sunt împrăștiate.

Telegrama e din isvor englez, de aceea se pare cam suspectă. Ceea-ce rezultă și din o altă telegramă tot ddo 29 Octobrie, în care se spune, că „colonelul Remington și colonelul Rasolinson au făcut marș îndelungat la Scheumelholke, spre ost de la Ermelo, unde afirmative s'ar fi fost aflat Botha. Cu o ôră însă înainte de sosirea Englezilor Burii s'au refugiat spre nord.”

Din Capstadt se raportază, că a erupt de nou ciuma, făcând mari pustiiri deosebi printre Englezi. Asemenea și ciuma vitelor face pustiiri enorme, din care cauză alimentarea ôstei intim-

FOIȘORĂ

Moravuri de altă dată.

de Ion Ghica

Marele Ban Tudorache Văcărescu, mai de ôște cunoscut sub numele de boer Furtună, President al Inaltului Divan Domnesc din zilele lui Vodă Bibescu, era om iute la fire și supărăcios; se aprindea lesne și se necăjea și atunci se înfură, ocăra și injura; temperament care îi meritase porecla de Furtună.

Dar' apoi era om cu frica lui Dumnezeu, nu îi lipsea nici Duminecă, nici sârbătoare să nu meargă să asculte sfânta liturghie; se închina dimineața și seara dinaintea icônolilor câte un ceas, făcând la mătânii; postea Vinerea și Mercurea, ear' în ajunul Bobotezei, la Vinerea Mare, la Tăierea capului Sfântului Ion, la ziua Crucii, nu punea nici unt de lemn în gură, și nu strica nici unul din cele patru posturi de peste an.

Conștiincios și cinstit în daraverile sale, era un judecător integru; și la Curtea ce presida el, generalul Năsturel Herescu și Ștefan Goleșcu, câștigaseră reputațiunea me-

ritată de judecatori incorruptibili. La el nu încăpeau hatăruri și la cușnia lor nu se primeau plocône.

Cât despre cunoștința dreptului, Boer Furtună era cam slab, ba încă slab de tot; sacul său științific sta în cunoștința a câtorva principii din Basilicalele lui Armenopolu și din pravila lui Caragea învățate în lunga sa practică de judecător.

La ședințele Divanului Inalt publicul asistent era totdeauna numeros, nu numai pentru că acolo se hotărâu în mod definitiv pricinile de câte 30 și 40 ani, începute de pe la Ipsilanti și de pe la Hangerliu, dar' mai mult, ca să asiste la petrecerea ce da Banul President, certându-se cu împriuinții, ocărind și injurând pe advocați în cursul pledoariilor, apostrofându-i cu:

— Ghide, ghide, șiretule...

— Ce umbli să vinți castraveți la grădinar...

— Gândești să nă faci pe mine să cred că ai dreptate, par' că nu te știu eu ce pômă ești...

— Astea care mi-le spui sunt mofuri de mofuz...

Apoi când îl îneca necazul, sau nu găsea expresiuni destul de energice, își lua

fesul din cap și asvêlea cu dînsul în obrazul împriuinatului.

Era mai ales un avocat, unu Manu Bondi, frate sau văr cu Armuș Manu, pe care nu-l putea suferi; și când îl audia plângându-se în furia și întrepruș, aducându-i aminte câte un episod din viața lui legendară de aventurier, precum istoria clopotului cădut din turnul Colței la cutremurul cel mare de la Vinerea mare a anului 1802, pe care Bondi îl vându-se Starostei de căldărari, făcându-l să creadă că i fusese dăruit de generalul Prozorowski, sau istoria când vându-se lui Banu Istrate pe bietul Slugeru Matic, încredințându-l că era țigan rob al lui.

Când curtea a fost chemată să judece procesul conspirației bulgăresci, și i-s'a adus înainte Deșu și Șutu, Boerul Furtună a răspuns procurorului cu:

— Ce-mi umbli cu șosele și momene.

Dacă vrei să-ți judec pricina, adu-mi aici pe Împăratul Nicolae, pe Neselrode și pe Dașkoff, și atunci bucuros.

Boerul Furtună era bogat, putred de bogat, dar' sgîrcit, foarte sgîrcit, și banii săi îi specula cu dobândă.

Iată împrejurarea ce m'a făcut și pe mine să-i fac cunoștința:

Tată-meu îi datora de mult o mie de galbeni chesaro-crăești de Austria drepti la cumpănă, cu zîmți și negăuriți, cu dobândă de cinci și jumătate la punga pe lună (13.2 la sută pe an).

După încetarea din viață a tatălui meu, chibzuind cu mumă-mea că era mai folositor pentru familie de a vinde o moșie și a desface datoriile de cât a plăti dobânzi mari: îndată ce am realizat valoarea vânzării, m'am dus la boer Furtună, unde jupăneasa Neașă, fără a mă întreba nici cine eram, nici ce vream, m'a introdus într'o odăie în care nu era altă mobilă de cât un pălamele de lemn alb cu o plapomă de cât; acolo marele Ban, înfășurat într'o cămașă de borangie cu cauc de nôpte în cap, sta așezat pe vine, răscolind la hârtii. Rezemat de ușe ca și mine, era și un alt musafir.

După un sfert de ôră de așteptare, boerul și-a aruncat ochii asupra mea, întrebându-mă restit ce voiam; întrebare la care i-am răspuns că răposatul Logofăt Dumitrache Ghica fiindu-i dator bani, veneam să află la cât se sue astăzi acea datorie.

pină mari greutate, pe când Burii capătă de la Cafferii vite sănătoase.

*

Un bărbat de stat din Petersburg, care susține relațiuni permanente și intime cu *Krüger* și *Leyds*, scrie în „*Petersburskaja Gazeta*”, că conform unei informațiuni necondiționat demnă de credință, guvernul englez a făcut de nou lui *Krüger* propunere de pace, care deocamdată nu a răspuns nimic la ele, ci a chemat la consultare pe *Leyds*, *Fischer*, *Vessel* și *Volmarant*.

Sistemul bisericilor ortodoxe autocefale.

(Urmare.)

Până aici am arătat că sistemul bisericilor autocefale este cel mai vechiu, și este acela care a fost deapănarea în us în Biserica Orientului. Acum rămâne să demonstrăm și partea a doua a afirmărilor noastre, că adevărul este cel mai bun; că din el rezultă multe și nenumărate bunuri, și este singurul care apără biserica, atât de jugul despotismului papal, cât și de anarhia și descompunerea în care se află bisericile protestante.

1. Sistemul bisericilor autocefale naționale evită orice coliziune între biserică și stat sau societatea civilă. Când biserica unui stat este supusă unui șef spiritual, care se află în afară de cuprinsul aceluiași stat, în alt stat, și sub influența unui guvern străin de acela al statului în care se află biserica, șeful străin poate fi indiferent de interesele bisericii celuiui stat, sau chiar inimic. Se poate întâmpla să fie chiar și de altă naționalitate și religioasă, și atunci foarte lesne biserica condusă de el poate veni în conflict cu statul ei, căci interesele ei sunt conduse de șef din afară și străin de interesele statului în care se află biserica supusă lui. Șeful bisericesc străin, care poate fi, cum am zis, indiferent sau chiar dispus inamic, se poate întâmpla să dea ordine care să nu îl intereseze dacă ele vor turbura statul străin în care se află biserica supusă lui. El va fi indiferent dacă ordinele date vor vătămă ori interesele bisericii, ori ale statului; sau se poate întâmpla, ca chiar cu scop și din răutate să voască a vătămă interesele aceluiași stat. Autoritatea bisericescă însă, când este internă și în stat, reprezentată prin bărbați cari aparțin aceleiași națiuni careia aparține biserica, ei înșiși fiind cetățeni și fi ai aceluiași popor; când interesele naționale ale statului sunt și interesele lor proprii, și când cei ce conduc aceste biserici au depus jurământ, ca și toți ceilalți cari au însărcinări în stat și exercită o autoritate și putere, ca și ei ca și aceia vor fi supuși capului statului și legilor țării, ei se vor sili totdeauna în administrațiunile lor să

concorda interesele bisericii cu acelea ale statului. Ei au să evite totdeauna tot ce poate să aducă conflict între biserică și stat. Evitarea unor astfel de conflicte, și acordul sau armonia între Biserică și Stat este o mare fericire și poate în mod minunat să contribuie la prosperitatea atât a bisericii cât și a statului. Causa principală a conflictelor continue între Papă și clerul bisericii sale cu guvernele diferitelor state provine mai ales din aceea, că Papa, care de ordin arde este Italian, și atât el cât și consiliul său compus din cardinali și ceilalți Iesuiți din jurul său toți sunt cu desăvârșire străini, ba chiar și inamici intereselor statelor străine în cari se află bisericile ce le conduc, și astfel adese-ori ordonă lucruri cari deși convin bisericii, sunt însă contrare legiilor statelor unde se află bisericile cărora ordonă, și astfel statelor le este cu neputință să admită acele ordine. Pentru aceasta totdeauna auzim că relațiunile între Vatican și guvernele diferitelor state sunt vrăjmașesci, și foarte rar sau mai nici o dată nu există armonie.

Același lucru s'ar întâmpla și la noi dacă Patriarhul de Constantinopol ar fi un fel de Papă al Bisericii de Orient și ar ordona în Bulgaria s. ex., sau în Sârbia, în România, Rusia, Grecia etc. Am fi avut și noi atunci pe totă linia conflicte continue între Biserică și Stat. Trebuie, ca cineva să fie orbit de pasiune, ca să prefere stăreii de continuă inimizitate în care se află Biserica și Statul în lumea catolică, și certurile, cari de sigur ar fi fost la ordinea zilei și la noi, dacă ar fi fost același sistem, în locul linistei care domnește totdeauna (apoi bine înțeles, de mici excepțiuni pentru lucruri neînsemnate) și al armoniei care este caracteristică în raporturile bisericilor ortodoxe cu statul sau guvernele în sinul cărora sunt aceste biserici, ca bisericile naționale și autocefale. Mai poate fi deci îndoială fie cât de mică, în această privință, că sistemul bisericilor autocefale este de o mie de ori mai preferabil decât sistemul administrativ al Bisericii catolice care concentrează totă puterea și autoritatea administrației în mâinile Papei?

2. Sistemul bisericilor autocefale naționale imprimă sau dă clerului fiecărui popor al bisericii sale un caracter național. După acest sistem clerul fiecărui popor ortodox este din ăsele sale și carne din carnea sa; este cler național, cler care împărtășește și bucuriile și întristările poporului, așa încât sörtea și avantajile acestuia (ale poporului) sunt și ale sale (ale clerului). Din această cauză el lucrează și face datorința sa în sufletele de spiritul iubirii poporului căruia aparține. El urmărește progresele spirituale, intelectuale și științifice, trăiesc în aceeași atmosferă spirituală și în ea se mișcă. Se educă în aceleași instituțiuni de educație cu poporul; ear' educațiunea și cultura sa superioară, primeste în universitățile naționale, în contact cu celalalt tineret național, învățând pe lângă studiile teologice și alte studii generale, pe cari ori ce om de carte trebuie să le asculte, pen-

tru-ca fie-care să cunoască ultimele dezvoltări și progrese ale științei. Astfel educațiunea și instrucțiunea clerului bisericilor autocefale este educațiune națională, și instrucțiunea unui astfel de cler este conformă cu progresul și tendința popoarelor din ziua de astăzi. Un astfel de caracter, adevăr național, nu se poate vedea la clerul bisericii romane, în sinul diferitelor popoare unde își are pe credincioșii sei. Pe când clerul ortodox este pentru fie-care biserică cler: elin, rus, român, sârb, bulgar, — clerul bisericii romane ori-unde s'ar afla este cler papal. Aparține înainte de toate Papei, își are privilegiile sale așintite la Roma, urmărește toate instrucțiunile ei și este străin de patria unde se află, străin de dezvoltarea spirituală și de progresul ei, se educă în seminariile catolice, după instrucțiunile date din Roma, instrucțiuni deosebite și separate prin mureii Chinei de cealaltă instrucțiune națională. Învață lucruri cari sunt în antitesă cu progresul lumii ce îl înconjură; și el, la rândul său, în urmă predică lucruri contrare cu tendințele culturai naționale, căci astfel s'a inspirat și s'a educat, și este cu desăvârșire străin de tot ce îl înconjură. Ear' interesele patriei căreia aparține și pe care a negat-o cu desăvârșire, îi sunt atât de străine, încât foarte adese-ori se declară inamic chiar și celor mai sacre interese naționale.

Tot așa de protivnic și antipatriotic ar fi de sigur și clerul ortodox, adevăr, dacă am introduce sistemul bisericii papale. Clericii ortodoxi de pretutindeni ar servi interesele sale, ear' nu interesele neamului căruia ar aparține și el și biserica ce o servește. Ar aparține lui și nu patriei. S'ar conforma spiritului ce vine de la centru, ear' nu intereselor poporului. Ar fi, cu un cuvânt, străin de interesele și tradițiunile națiunii sale. Clerul: rus, român, grec, sârb, n'ar mai fi cler național, fie-care al bisericii sale, așa precum este astăzi. Și astfel fiind este earăși timpul să întrebăm, poate fi cea mai mică îndoială că nu este de o mie de ori mai preferabil sistemul bisericilor autocefale, care are cler național și cu iubire de patrie, decât sistemul papal, care din cauza concentrării autorității și a puterii administrative în mâinile papei, e constrins să aibă cler străin și fără iubire de patria bisericii unde se află, cum este clerul apusan, bine înțeles, cu ore-cari mici excepțiuni?

3. Sistemul bisericilor autocefale naționale face clerul său iubit de popoarele acestor biserici. Acesta rezultă de la sine din cele ce preced. Un cler național, în sufletele de sentimente patriotice, cler a cărui istorie se lăga cu istoria poporului sau a națiunii pe care o păstorește și despre care de mai nainte există convingerea, nu numai că nu va face ceva contra intereselor naționale, dar' că se va și lupta cu ori ce sacrificiu pentru apărarea acestor interese, un astfel de cler este natural că trebuie să fie iubit de popor. Acesta explică în modul cel mai evident pentru ce la toate popoarele ortodoxe clerul cu toate lipsurile și puțină cultură a majorității acestui cler este

iubit de popor. Ura care este cătră cler: în Italia, în Franța, în Spania și în genere la toate popoarele cari aparțin religiunii catolice, este lucru cu desăvârșire străin și necunoscut la noi. Acolo clerul este urit de popor, căci nu are nici o credință despre convingerile sale naționale; căci adese ori s'a opus intereselor naționale; acolo în fie-care și autoritatea bisericescă se vede luptând și împotrivindu-se guvernului național al statului unde se află biserica. Din această cauză se și observă că focarele materialismului și ale inimizității cătră religioasă sunt în special țările catolice. Iubirea poporului ar fi perdită și clerul bisericii ortodoxe dacă ar înceta a fi cler național; dacă ar depinde de afară de la altă autoritate bisericescă, pe care ar servi-o; dacă s'ar fi format astfel în cât se nu aparțină fiecărui popor, ci unui șef străin, din afară, ale cărui tendințe adese-ori se fie indiferente sau chiar și dușmănoase tendințelor țării în care ar lucra și s'ar afla clerul. Atunci s'ar vedea și la popoarele ortodoxe aceeași ură, aceeași neîncredere, același dispreț și cătră clerul nostru, care se observă în țările catolice. Atunci s'ar fi născut în cetul cu înțetul și la noi a aceeași inimizitate și cătră religiunea creștină, care este în Italia, Franța și în celelalte țări catolice. Deci și din acest punct de vedere nu mai rămâne nici o îndoială, că de o mie de ori este mai preferabil sistemul bisericilor ortodoxe autocefale, care face, ca clerul lor să fie iubit de popor și face în același timp iubită și religiunea creștină, decât sistemul papal, care are un cler urit de popor și prin această contribuie a desvolta ura și disprețul și cătră religiunea creștină, lucru pe care îl vedem în toate țările unde domnește catolicismul papal. (Va urma.)

Dela sate.

O parohie nouă.

Murș-Uioara 28 Octombrie n.

Ziua de 14 Octombrie a fost o zi de mare bucurie pentru poporul ortodox român din Murș-Uioara. În ziua aceasta adevărul s'a introdus în noua parohie prin P. O. D. protopresbiter tractual *Iovian Murșan* cel dintâu paroh gr.-or. în persoana noului paroh *Andrei Badiu*.

Zic în noua parohie, într'un cât credincioșii ort. de aici sunt 5 ani de când trecând de la biserica gr.-cat., s'au reîntors ear' la sinul dulce al bisericii mame.

Încă de bună vreme fiind avisat administratorul parohial On. Domn *V. Nicora*, despre introducerea, s'a început cu mare în suflete a se face pregătiri, ca ast-feliu acest act de mare însemnatate să aibă un colorit cât se poate de serbătoresc. Sâmbătă seara la orele 6 și 40 minute la gara din M.-Uioara o deputațiune emisă din sinul comitetului parohial, în frunte cu noul paroh, a bine-ventat prin scurte și căldurose cuvinte pe

La aceste cuvinte, boerul s'a ridicat în picioare, întrebându-mă și mai răstit.

— Dar' ce? o să-mi plătescă?

— Da boerule, îndată ce vom regula contul împreună.

Atunci fața i-s'a luminat și întorcându-se către celalalt așteptător, i-a zis:

— D-ta vino altă dată, vezi că acum am trebă.

Se plcă și trage de sub pat un sipet ferecat, cu bande de fer, bătute în cue de alamă. îl deschise și mi arată o hirtie fără a o lăsa din mână, zicându-mi:

— Uite, cetesce, asta e înscrisul lui vëru Tache.

Constatăm împreună că datoria dată din anul 1825, Septemcre în 14, și că dobânzile erau răfuite numai până la 15 Septembrie 1840, și fiind că eram atunci în Februarie 20, anul 1845 i-se datora dobânda de 13.2% pe cinci ani, cinci luni și cinci zile. Eu am luat creionul și calculând găsesc că dobânzile la cari avea drept, se suiau la 717 galbeni, la care adaogându-se capitalul de una mie de galbeni, suma totală de plătit era de 1717 galbeni.

Arătându-mi eu socotela, îmi zice:

— Apoi stai că nu se poate să fie așa că prea te-ai pripit. Să fac și eu socotela mea.

Ș după o oră de muncă, mișcând din

buze numărând pe degete, scriind și tot ștergând, îmi zice cu mirare:

— Tocmai așa face, o mie de șapte sute și șapte-spre-zece.

Când îmi luam pălăria să plec, mă o-presce răstit.

— Ei dar' banii cine mi-i dă?

— Eu, boerule.

— Dar' când?

— Măne, la ori-ce oră vei porunci d-ta.

— Unde?

— Aici.

— Dar' vezi să nu mă ți-i cu vorba. Spune-mi de la care zaraf ești, ca să știu unde să trimit să te găsească.

— Nu sunt la zaraf.

— Apoi dacă nu ești zaraf cum de ști să socotești așa de iute? atunci ce ești?

— Sunt fiul răposatului Dumitrache Ghica.

— Așa; vezi nu știam că vëru Tache să aibă băiat mare; cum nu te-am vëdut până acuma?

A doua zi foarte de dimineță eram cu două pungi cu galbeni în Strada Sf. Spiridon, în odaia de mosafiri, unde boierul m'a primit voios; era îmbrăcat cu giubea portocalie, preste o libeada lungă de pambriu verde, având pe cap ișlicu.

După-ce i-am pus banii pe masă, a scos un oftat mare.

— Acu mai întâi să-mi numărăm.

Și a început a-i grupa în plicuri de câte zece, și după ce s'a încredințat de esactitatea numărului, a luat cutia cu cumpene, și cântărindu-i unul câte unul din ochi și din degete, întovărășa operația cu reflecțiuni ca acestea:

— Tot pasiri, tot pasiri... rar pe ici pe colea câte un blank..., Uite asta galben bun, mai greu și de cât blankul; așa când ar fi toți...

— Ovreiul dracului, bată-l Maica Domnului, uite colo câtă bucată de aur a tăiat din bittel galben-asta; ar trebui stăpânirea să spânzure pe astfel de calpusani.

— Când am împrumutat pe vëru Tache l'am împrumutat ca pe un frate, cu dobânda de cinci și jumătate la pungă pe lună, pe când banii se da p'atunci cu șapte, ba și cu șapte și jumătate la pungă (17 și 18 la sută pe an). Iată, uite colea, frumsețe de galbeni, când îi vezi crezi c'o să trecă și de blank și când colo, nici cu pasiru nu merge; afurisitu de Jidov, îi ia aur cu apă tare. Păcat că legea la noi nu permite dobânda la dobândă, și vezi acum perd peste cinci-zece de galbeni, dobânzile de la cei 717 galbeni.

Operația aceasta a durat șase ceasuri; punând de o parte toți galbenii mai ușori de cât pasiri, cari numărându-se s'au adus la 216 bucăți, în locul cărora i-am adus alți

banii pe plac, dându-mi înscrisul tatălui meu achitat.

Când eram să ies din odaie m'a oprit în ușă și m'a întrebat în ce slujbă eram. La răspunsul meu că nu eram impiegat, a rămas în mirare. Cum, un fecior de boer să nu fie în slujbă?

Se vede că rămăsese mulțumit de modul cum espeduisem acea daraveră, căci la o adunare, Vodă Bibescu zărindu-mă într'un grup de tineri, a venit drept la mine, zicându-mi: „ce ai făcut unchiului meu, Tudorache, el nu-mi mai vorbește decât despre d-ta, făcându-ți elogii. Pagubă că ești așa rău notat la Consulatul Rusiei“.

Cocóna boerului Furtună, fata Banului Constantin Ghica, era cunoscută sub numele de Marița Furtunoaia și fi-sa, baronesa de Uxküll, sub acel de fata Furtunoei; mai avea și un băiat, pe care îl trimisese pentru învățătură la Paris, și care petrecuse mai mulți ani în institutul de la St. Pelagia.

Boeru Furtună, tot grămădind dobânzi peste dobânzi și trăind cu cea mai mare economie, adunase o avere mare. Se zice că la mörtea sa, în pivniță la dînsu, unde nimeni nu îndrăsnea să intre nici nóptea nici ziua de frica stafiei, s'ar fi găsit butoie pline tot cu galbeni cesaro-crăești de Austria drepti la cumpănă, ferecați cu zimiți și negăuriți.

P. O. D. protopop tractual, care de aici a fost condus la locuința parohului, cu care ocaziune s'a prezentat membrii comitetului. Aici șeful tractual s'a sfătuit cu cei prezenți de pre starea acestei parohii și despre ocupațiunea credincioșilor.

Duminecă s'a ținut serviciu divin în casa de rugăciuni (nefiind biserică) condus de Preșororul Domn protopop, asistat de administratorul și noul paroh. În decursul liturghiei s'a citit gramata arhierescă pentru introducerea, ear' la sfârșitul liturghiei s'a făcut însuși introducerea.

P. O. Domn protopop, cu multă însuflețire, prin cuvinte alese și cu o oratorie demnă de un șef tractual arată în vorbirea sa de introducere pozițiunea de paroh cea frumoasă, dar' totodată și grea, arată însușirile esențiale, ce trebuie să le înfrunescă un preot, ca el într'adevăr să fie numit părinte, dă apoi cetera singeliei parohului și în fine nu întrelasă a vorbi despre biserica ortodoxă, arătând mai pe larg, că ea este singura dintre bisericile creștine, care a conservat mai bine învățăturile Mântuitorului, depărtând dela sine orice inovațiuni, de cari alte biserici nu s'au putut feri. Vorbește apoi șeful tractual despre influința binefăcătoare a bisericii asupra poporului nostru, arătând, că biserica a fost ocrotitoare limbii noastre românești în toate vremile, ni-a fost păvăza moravurilor noastre curate și simple. Dă espreșiune bucuriei sale, că credincioșii de față recunoscând rădăcina lor dela biserica mamă cu o oră mai curând voind să se mântuiască s'au întors ear' la sinul mamei străbune, de unde pôte soge laptele cel curat și dulce, și îi rōgă, că precum până acum dela fondarea parohiei au dat pept cu multe greutate, așa și de aci înainte să lupte cu curaj bărbătesc, umăr la umăr, ca apoi cât de curând să pōtă vedé ridicată o biserică frumoasă, care să facă fală întemeietorilor ei și bisericii noastre.

Membrul *Trifan* în numele comitetului mulțamește prin scurte și frumoase cuvinte, făcând promisiunea solemnă, că credincioșii de aici vor fi totdeauna gata ziua și noptea a ajuta din puțnul pe care l'au, ca parochia să se ridice și să se întărească.

Noul paroh află de potrivit a vorbi credincioșilor despre credință, iubire și nădejde, cele trei virtuți creștinesci, cari dinșul dorește a le avé ori-care dintré credincioșii turmei sale; promite s'erbătorească înaintea lui Dzeu și a credincioșilor săi, că și va da totă silința să corăspundă chemărei sale de păstor sufletesc și dorește, ca această parochie să trăească, să crească și să înflorască într'u mulți — mulți ani.

Administratorul parochial On. Domn *Nicōra* prin scurte și păturdătoare cuvinte și ia adio de la credincioșii săi și dorește, ca alegerea, ce au făcut-o în persōna noului paroh să fie într'un ceas cu noroc. După terminarea serviciului divin P. O. Domn protopop împreună cu noul paroh și cu administratorul parochial au vizitat pe consilierul băilor; pe protopopul greco-catolic *Dr. Radu*, pe cum și pe primpretorul. Masa s'a servit la părintele *Badu*, unde a fost invitați mai mulți membri din comitet. La masă s'a toastat din partea P. O. Domn protopop pentru viața îndelungată și fericită a Excelenței sale, preabunul nostru arhieriscop și metropolit *Ioan Metianu*, din partea noului paroh s'a toastat pentru șeful tractualului, episcopul *Roșca* a vorbit pentru administrator și On. Domn administrator pentru buna înțelegere a membrilor comitetului. S'a ținut apoi ședință cu comitetul, luându-se inventariu despre averea bisericii și predându-se în samă noului paroh. S'a făcut cu această ocaziune și vizițiunea canonică, insistând mult P. O. Domn protopop asupra consecutelor trimise de Onorații binefăcători ai parohiei noastre și toate s'au aflat în ordine esemplară, ceea-ce numai spre laudă și cinste pōte să i servescă episcopului *Roșca*.

P. O. Domn protopop încheiend agendele oficiose și ține de datorință a da sfaturi părintesci comitetului, rugându-l, ca cu bună înțelegere și sirguință continuă mereu să progreseze spre scopuri mai înalte. La aceste cuvinte răspunde membrul *Trifan*, mulțamind șefului tractual pentru tactul fin cu care a condus toate agendele și pentru sfaturile înțelepte părintesci.

Cu aceste festivitatea zilei s'a încheiat. Cu acest privilegiu mi țin de plăcută datorință

a aduce pe această cale mulțamitele noastre ferbinți P. O. Domn *T. Ciortea* fost administrator tractual, care mult a lucrat la dezvoltarea și întărirea acestei parohii; aduc mai departe mulțamită On. Domn *Nicōra* și *Crișan*, cari în timpul văduviei noastre au fost mângăitorii și alinătorii durerilor noastre și recomandând această parochie în atențiunea tuturor binefăcătorilor bisericii noastre spre spriginire și încurajare, zic: *parochia gr-or. din Murēș-Uioara să trăească, să crească și să înflorască.*

Un parochian.

NOUTĂȚI

Sfințire de biserică în Stena. Poimâne (3 Novembre st. n.) se va face sfințirea bisericii gr-or. din Stena (tractul Cohalmului), renovată și adaptată. Pentru conducerea actului sfințirii înaltpreasfinția Sa metropolitul a delegat pe asesorul consistorial *Nicolau Ivan* protopresbiter.

Concertul dōreii Cunțan. Aflăm că concertul dōreii *Elena Cunțan*, anunțat în fōia noastră, va avé loc Mercuri la 6 Novembre st. n. a. c. în sala de la „Musikverein“, cu concursul bine cunoscutului virtuos în violină, dlui *Franz Czerny*. Acompaniamentul la pian a avut generositatea a-l primi și providé întreg distinsa noastră artistă în pian, Dna *Minerva Dr. Brote*. Bilete de intrare se vënd, cu începere de luni, 4 Novembre a. c. dela orele 8 dimineța până în ziua Concertului la orele 5½ p. m. la librăria *Seraphin* (strada Călnădiei) și sēra la cassă. Prețuri: Locul I 3 K, locul II. 2 K, locul III. 1 K. 40 f. locul de stat 80 f. Inceputul la 7 sēra.

Ninsōre. Plōia de asēră preste nopțe s'a schimbat în ninsōre. Dimineța coperișele caselor erau albe. S'a cam grăbit ērna.

Încă o căsătorie de amor. Numai săptămânile trecute vesti-se fōia oficială fîdanțarea arhiducesei *Elisabeta*, fîca răposatului moștenitor *Rudolf*, cu prințul *Windischgrätz*, și acum vine veste despre o nouă căsătorie de amor în familia domnitoare. Anume, o fîcă a văduvei arhiducesei *Maria Teresa*, mama vitregă a moștenitorului *Francisc Ferdinand*, se va căsători cu contele *Salm*. Se zice, că tnerii se cunosc de mult și întormai ca arhiducesa *Elisabeta*, bunătații ce inimă a Majestății Sale împăratului și rege al nostru *Francisc Iosif I.* au să mulțamească și ei realizarea visurilor lor de fericire.

Fișpanul presumpțiv al Murēș-Turdei. Conform știrilor emanate din cercuri aprōpe de guvern, în locul dimisōnatului *Mikó*, guvernul va concreté conducerea agendelor comitiale din comitatul *Murēș-Turda* și din orașul liber regesc *Murēș-Oșorheiu*, în mod interimaral comitetului suprem *Sándor János* din comitatul *Tērnavei-mici*.

Diploma medicilor și indigenatul. Încă în 1898 se decretase, atât în Ungaria cât și în Austria, că medicii cari obțin diploma la universități din străinătate (în acest punct Viena încă e străinătate pentru Ungaria, și viceversa), numat după nostrificarea diplomei sunt admiși să practiceze în țēră. Acum de curând ministrul de culte din Austria a restrîns încă și mai mult pentru ascultătorii străini facultatea de a-și obține diploma de doctor la universitatea din Viena. Anume, prin un ordin adresat rectorului universității recercă pe acesta și pe decanul facultății de medicină, ca în viitorul numai pe acei medici cetățeni ungari să i promoveze la gradul de doctori, cari înainte de promovare se vor obliga în scris, că vor cere și primi indigenatul austriac. A estă ordinațiune se estinde și asupra acelor cari și-au obținut diploma de la 1 Ianuarie 1899 încōci, și cari de present își fac obligata praxă clinică în Viena.

Agitația naționalistă — tesă la censura de advocat. Luni (28 Octobrie st. n.) *Dr. Aurel Ciupe* a făcut înaintea comisiei esaminătoare din Budapesta censura de advocat. Tesa tractată cu mult succes, i-a fost: „agitația în contra naționalității magiare“.

Demonstrație și bătēi studentesci. Studentii germani de la universitatea din *Innsbruck* au făcut Marți demonstrație contra profesorului italian *Francesco Menestrina*. Gălăgia n'a putut fi suprmată nici prin intervenirea rectorului, așa că profesorul a trebuit să părăsească sala fără a-și fi ținut prelegerea. Sēra s'a întemplat apoi strașnică părăuēlă întré studenții germani și cei italieni.

Concert la „Gesellschaftshaus“. Poimâne (3 Novembre n.) reuniunea internațională din Sibiu pentru ajutorarea copiilor sērăci, sub etatea de școlă, cu vestimente și daruri de crăciun, arangiază concert în sala de la „Gesellschaftshaus“, cu concursul mai multor reuniuni de cāntări din loc, și al dōreii *Regna Triff*, al gimnasilor *Samuil Biemel* și *Alfred Mōckel* și al muzicii militare. Corul mixt al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“ va cānta compozițiile „Fōie verde, pup de crin“ și „Halegana“ de *Timoțiu Popoviciu*. — Inceputul la 7 ore sēra.

† Cornel Budințan, fiul avocatului *Ioan Budințan* din Boșca-montană, absolvent al facultății juridice dela universitatea din Budapesta, a răposat Sâmbătă (26 Octobrie n.) în etate de 26 ani. Inmormēntarea i-s'a făcut Luni, în cimiteriul gr. or. din Boșca-montană.

Esposiție în Petersburg se va aranja în vara anului 1904. În acest scop orașul Petersburg a votat zece milioane de ruble ear' guvernul cinci milioane.

Nu i trebuie fișpanie. Mai zilele trecute se lansase în presa magiāră faima, că deputatul dietal *Biró Lajos* în curēnd va fi numit comite suprem. Acesta o dementēză acum însuși *Biró*, declarând că n'are nici o pōtă să schimbe deputăția cu fișpania.

Mandatul lui Makkai — atacat. „Szék-ly Lapok“ din *Murēș-Oșorheiu* vestesc, că alegerea deputatului teran, a sēcuiului *Makkai Zsigmond*, e atacată cu petiție, care — cum afirmă numitul ziaru — s'a și trimis deja Curiei. Motivele, pe basa cărora se cere nimicirea alegerii, sunt: mituiri și agitație contra claselor sociale.

Regimentul lui Adam. Un oficer re'tors din Africa povestesc următorul bucluc al soldaților englezi: În apropiere de *Kiersdorf* Burii prinseseră odată patrusprezece soldați din regimentul de husari A. 13. Cum Burii aveau mare lipsă de haine, au desbrăcat nap pe cei patrusprezece, apoi li-au dat calea să se re'tōrē la regimēt. Zua următoare 48 de soldați ai aceluiași răgiment au fost trimiși să răsbune rușinea tovarășilor lor. Au fost prinși însă și ei și au fost trimiși înapoi desbrăcați nap și ei. De atunci regimentul 13 are de la soldații din celelalte regimente porocla: *răgimentul lui Adam*.

Bōla regelui Edward. Ziariul săptămânal „Reynolds Newspaper“ din Londra publică amēnunțe despre bōla regelui *Edward VII.* spunēnd, că deja de mult timp regele are rac în gāt și a fost de mai multe ori operat. Acum bōla s'a agravat așa de tare, în cât cu greu e de crezut, că regele va ajunge ziua încoronării, care e contemplată a se face în Mai.

De altă parte „Berliner Lokalanzeiger“ publică telegrame din Londra, cari dementēză știrile despre pretinsa bōla și le declară *manevrări de bursă*.

Fondul de 20 bani, întemeiat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“ pentru cumpărarea unei case cu hală de vëndare, s'a sporit cu următoarele sōme, dăruite de oșpeții prezenți la masa dată din prilejul esposiției de vite, aranjate de „Reuniunea română de agricultură“ în comuna *Ilimbav*. Premitem, că meritul în această privință revine zelosului paroh *Ioan Popa*, (originar din *Ilimbav*) din Vidacutul-rom. Au dăruit: *Ioan Popa*, paroh și soția sa *Iuliana* (Vidacut) 1 cor.; *Ioan Petrișor*, paroh (Alțina) 20 bani; *Moise Nicōra*, maeștru pantofar (Cincu-mare) 1 cor.; *Ioan Mărginean*, comptabil (Fofeidea) 20 bani; *Ioan Paicu*, inv. (Agnita) 30 bani; *Florian Bologa*, paroh (Marpod) 1 cor.; *Ioan Popoviciu*, paroh (Săsăuși) 20 bani; d-sōra *Victoria Parēu* (Agnita) 40 bani; *Ioan Demian*, inv. (Nocrich) 20 bani; *Iosif Gligor*, inv. (Bendorf) 50 bani; *George Bānda*, ec. (Săsăuș) 40 bani; *Alesandru Bārsan*, inv. (Marpod) 20 bani; *Toma Maniu*, propr. (Fofeidea) 20 bani; d-na *Agapia Nicōra* n. Parēu, (Cincu-mare) 1 cor.; *Zosim Cichindelean*, inv. pens. (Alțina) 20 bani; *Ambrosiu Marcovici*, paroh (Chirpēr) 40 bani; *Andrei Moldovan*, econom (Cincu-mare) 20 bani; *Simion Șindilă*, ec. (Nocrich) 20 bani; *Nicolae Banciu*, econ. și arēndator (Marpod) 40 bani; *Ioan Alesandru*, paroh și soția sa *Eugenia* n. Parēu (Ilimbav) 1 cor.; *Alesandru Mateiu*, pedagog (Ilimbav) 20 bani; *Ilariōn Morariu*, st. c. VII. (Nocrich) 20 bani; *Ioan Popa*, notar (Ilimbav) 60 bani; *Lazar Bunea*, ec. (Chirpēr) 20 bani; *Dionisie Ganea*, propr. (Nocrich) 20 bani; *Ioan Alesandru*, primar (Ilimbav) 30 bani; *Ioan Popa* econ. N. Popa, stud., *Ioan Stanciu*, ec., *Zosim Tocoe*, ec., *Simion Sopz*, ec., *Ioan Dragoman*, inv., *Ioan Stănuțel*, ec., *Ioan Dumitrescu*, ec., (toți din Ilimbav), fie care câte 20 bani; *Ioan Băilă*, ec. (Ilimbav) 40 bani; *Demetriu Comșa*, *Emil Verzar* și *Vic. Tordășian*, fie-care câte 20 bani; *Dr. Vasile Dan*, 1 cor. Suma totală 14 cor. 30 bani.

Czolgos F. Leon, ucigașul presidentului *Mac Kinley*, și-a luat rēsplata faptei sale Marți (29 Octobrie). Dimineța la 7 ore și 12 minute a fost executat cu electrocuție.

Fiul lui Israel! Poliția din Londra a arestat pe un *Moritz Guhlmann*, prins că face speculă cu botezul. Onorabilul *Moritz* e născut din Polonia, crescut în legea mosaică, dar' la etate de 18 ani a trecut la creștinism. De atunci s'a botezat de *cincisprezece-ori*, primind totdeauna daruri de la persōne cari își fac merit din căștigarea de proseliți.

Notiță oficială.

Se aduce la cunosința publicului nostru, că cālindariul arhiericesan va apărē la finea acestei săptămāni.

Cālindariul arhiericesan cu șematismul bisericii noastre arhiericesane și al dieceselor sufragane, cu un cuprins literar bogat, cu îndrumări pentru învătōri în ce privesce afacerele fondului de pensiuni, cu indicarea evangeliilor și a glasurilor, cu tērgurile din țēră, este indispensabil pentru preoțiimea, pentru învătōrimea și pentru toți cārturarii nostri.

În celelalte a se adresa la librăria arhiericesană.

Cărți și reviste.

Ciaslov (orologion) tipărit cu litere străbune, cu binecuvēntarea înalt Preasfinției Sale Domnului *Ioan Metianu* arhieriscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania, și metropolit al Romānilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Sibiu, tipariul tipografiei arhiericesane, 1901.

Cuprinsul:

1. Polunoșnița de tōte zilele.
2. „Sāmbetei.
3. Rēnduēlă Utrēnei.
4. Ciasul dintāiu.
5. „ al treilea.
6. „ al șeselea.
7. Rēnduēlă obedniței.
8. Ciasul al nouēlea.
9. Rēnduēlă vecerniei.
10. Pavecernița cea mică.
11. „ mare.
12. Slujba sāntei cuminēcături.
13. Cinstitul Paraclis.
14. Rugăciunile de masă.
15. Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului.
16. Troparele învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri.
17. Troparele morților.
18. Troparele preste săptămānă.
19. Troparele și condacele cārtilor de obște după rēnduēlă sinacsariului.
20. Bogorodicițele troparelor ce se cāntă preste tot anul la Vecernie și la Utrēnei.
21. Sinacsariul pe lunile: Septembrie, Octobrie, Novembre, Decembrie, Ianuarie, Februarie, Martie, Aprile, Mai, Iunie, Iulie și August.
22. Pascālie, care cuprinde 16 rubricile cu datele respective (1. Anii dela nascerea lui Christos. 2. Litera Pascāliei. 3. Crugul Sōrelui. 4. Crugul Lunei. 5. Māna Anului. 6. Temelia Lunei. 7. Nascerea lui Christos. 8. Māncare de carne... săptămāni. 9. Zile. 10. Triodul se începe, luna 11. Ziua. 12. Sāntele Paști, luna 13. Ziua. 14. Postul Sāntilor Apostoli, săptămāni. 15. Zile. 16. Ziua sērbătoare).
23. Explicare despre rubricile Pascāliei și folosirea acelor.
24. Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor, dela Dumneea întâia după Rusali, a tuturor Sāntilor, până la a cincia din postul mare, preste toți anii.

În seria cārtilor bisericesci puse sub tipariu cu litere străbune este a treia cartea această, care cu ziua de azi a eșit de sub tipariu și se dă în māna evlaviosului nostru popor.

Intré Ciaslōvele acum în us este acesta cel mai bogat, și este una dintré cele mai indispensabile în bisericile noastre.

Punēnd cartea această în māna evlaviosului nostru popor, dorim, ca ea să fie folosită cu rēvna, cu pietatea, cu care străbunii și părinții nostri o au folosit în haina cea vechă, de care acum s'a desbrăcat.

Tipărită pe hārtie bună, trainică, în o estensiune de 25 cōle octav mare, 400 pagine, cartea are o prezentare fōrte frumoasă, și s'ervește spre lauda tipografiei noastre arhiericesane.

Prețul este: broș. 2 cor., leg. în pānză 2 cor. 40 fil., leg. în piele roșie cu copcii 4 cor.

A se adresa la tipografia și librăria arhiericesană în Sibiu. Nagy-Szeben.

Nr. 354—1901

[220] 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroch din parochia de clasa a III-a *Cheuchiș*, prin acesta se scrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sunt celela fasonate în cõla B. pentru întregirea dotațiunei preoțesci de la stat.

Concurenții la acest post au a-și așterne petițiunile instruite conform normelor legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis și a se prezenta în vre-o Duminecă sau sãrbãtore la biserica parochialã, spre a-și arãta desteritatea în cântãri respective a celebra și a cuvãnta.

Deeș, 10 Octobree 1901.

Oficiul protopresbiteral al tractului gr. or. Deeș.

Teodor Hermann
protopresbiter

Nr. 854—1901

[222] 2—3

Concurs

În sensul veneratului ordin consistorial din 24 Iulie a. c. de sub Nr. 6489 Bis. pri: acesta se scrie concurs pentru întregirea parochiei de clasa a III-a *Mãguri*, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate la cõla B. pentru întregirea venitelor preoțesci dela stat.

Doritorii de a concura la acest post au

a-și așterne suplicele lor în termenul susindicat, subscrîsului oficiu, fiind instruite conform normelor în vigoare, și a se prezenta în vre-o Duminecă sau sãrbãtore înaintea alegãtorilor pentru a celebra și cuvãnta.

Oficiul protopresbiteral rom. gr. or.
Cluj, 30 Iulie 1901.

Tulliu Roșescu
protopresbiter

La **Librãria archidieceasanã** se aflã spre vëndare urmãtoarele icõne:

Ingroparea Domnului (Aer)

Mãrimea 56/68 cm.: simple 21 cor., fine 27.40 cor., fõrte fine 39.20 cor.

Mãrimea 63/79 cm.: simple 27.40 cor., fine 39.20 cor., fõrte fine 48.40 cor.

Mãrimea 74/100 cm.: simple 39.20 cor., fine 48.40 cor., fõrte fine 70 cor.

Mãrimea 82/120 cm.: simple 48.40 cor., fine 70 cor., fõrte fine 98 cor.

Mãrimea 110/140 cm.: simple 67.20 cor., fine 89.60 cor., fõrte fine 117.60 cor.

La **Librãria Tipografiei Archidieceasane** se aflã de vëndare:

Ce-i cerul de Camille Flammarion C. 1.50

Din romanul unei vieți, de Stefan Brãborescu „1— trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

Fotografiile grupurilor

(6 bucãti cu grupuri diferite), cari au luat parte la „Petrecerea popularã” arãnjatã în 9/22 Septembrie 1901 de „Asociațiunea pentru literatura romãnã și cultura poporului romãn” se efectueazã în opt zile dela data primirii comãdei cu prețul de **3 corõne** bucata (mãr. 48/32) plus pachetare și porto postal prin *****

* **Librãria Tipografiei archidieceasane.** *

Povești

pentru anul prim școlar

Lecțiuni după treptele formale

de

Dr. Petru Șpan.

Se põte procura cu prețul de **1 corõnã** dela

Librãria Tipografiei archidieceasane.

A eșit de sub tipariu în Tipografia archidieceasanã:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvãntarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se aflã de vëndare la **Tipografia și Librãria archidieceasanã în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pãnzã negrã **9.50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandã.

La **Librãria Tipografiei archidieceasane** din Sibiu se aflã de vëndare:

Ciaslov (orologion)

tipãrit cu litere strãbune, cu binecuvãntarea Înaltpreasãntiei Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe romãne din Transilvania și Metropolit al Romãnilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de tõte zilele. — Polunoșnița Sãmbetei. — Rẽnduella Utreniei — Ciasul dintãiu, al doilea și al șeselea. — Rẽnduella Obedniței. — Ciasul al nouẽlea. — Rẽnduella Vecerniei. — Pavecernița cea micã și cea mare. — Slușba sãntei cuminecãturi. — Cnstitul Paraclis. — Rugãciunile de masã. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicienele și ipacoi la cele 8 glasuri — Troparele morților. — Troparele preste sãptemãnã. — Troparele și Condacele sãntilor de obște după rẽnduella Sinacsariului. — Bogorodicienele troparelor ce se cântã preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinacsariul pe tõte lunile. — Pãschãlia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începẽd cu anul 1901 pãnã inclusive 1952 — Explicare despre rubricile Pãschãliei și folosirea acelorã. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor dela Dumineca înãia după Rusali, a tuturor sãntilor, pãnã la a cincia Duminecã din Postul mare, preste tõi ani.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat **2 cor.**, legat în pãnzã **2 cor. 40 fil.**, legat în piele roșie cu copcii **4 cor.**

Op premiat de Academia Romãnã.

Semințe
din
Agrul lui Christos.

Cuvẽntãri bisericesci

de

Zacharia Boiu,
asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvãntare arhierescã.

Tom. I.: **cuvẽntãri la tõte Duminecile de preste an.**

„ II.: „ „ „ **prasnicele și sãrbãtorile, precum și la casuale bisericesci.**

„ III.: **cuvẽntãri la immormẽntãri parastase etc.,**

Prețul fiecãrui tom **3 corõne** și porto postal.

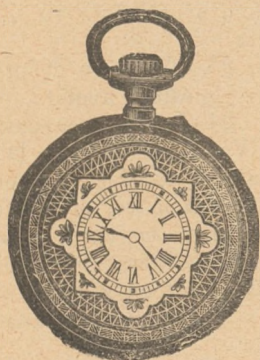
Se aflã de vëndare la **autorul** și la

Tipografia și librãria Archidieceasanã Sibiu

Orolõge de pãrete și deșteptãtore dela 1 fl. 50 cr. în sus.

* **Numai marfã bunã și solidã.**

* **Prețuri eftine, garanție conscientioasă.**

Orologiu de dame de argint veritabil, mãrime 30 mm., **5 fl. 50 cr.**

Orologiu de domni, aceeași calitate, mãrime 50 mm., **5 fl. 50 cr.**

Orologiu de domni sãu de dame, aceeași calitate, cu capac dublu, **7 fl. 25 cr.**

JULIUS ERŐS

SIBIU

Strada Cisnãdiei Nr. 3.

Cel mai mare deposit de orolõge, juvaericele, aurãrii și argintãrii din Transilvania recomandã eftin și bun tõte produsele ciasornicãriilor, juvaergiilor și opticeilor.

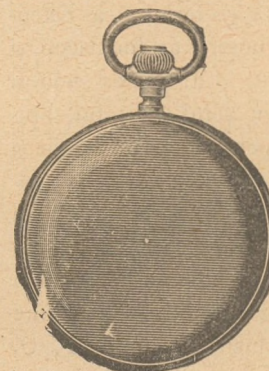
Potire, cruci, cãdelnițe, cãdele pentru altar, etc., tacãmuri și vase de masã cu prețurile originale de fabricã.

Cercei, inele, broșe și brãcelete cu sãu fãrã petri scumpe.

Inele de cãsãtorie gata în ori-ce mãrime.

Cadouri de nuntã și botez potrivite cu prețurile cele mai eftine.

[113] 23—30

Orologiu de domni remontoir de nickel, 50 mm., cu 3 capace tari **4 fl. 25 cr.**

Același cu cutie de oțel oxidat în negru **4 fl. 40 cr.**

Același deschis, cu sticlã de cristal **3 fl. 50 cr.**

Lanțuri de argint veritabil dela **1 fl. în sus.** Lanțuri de aur veritabil dela **9 fl. în sus.** Orolõge deșteptãtore de nickel dela **1 fl. 60 cr. în sus.** — Se trimite pe lãngã rambursã; ce nu corespunde se schimbã imediat sãu se trimite banii înapoi.

Reparaturi de orolõge se eșecutã bine și eftin.